

Zaaknummer : CBHO 2017/182

Rechter(s) : mrs. Scholten-Hinloopen, Verheij en Streefkerk

Datum uitspraak : 26 april 2018

Partijen : appellant en CBE Hogeschool Rotterdam

Trefwoorden : bindend negatief studieadvies
 BNSA
 causaal verband
 compensatie
 hardheidsclausule
 ongeschikt
 persoonlijke omstandigheden
 studentendecaan

Artikelen : WHW: artikel 7.8b
 Hogeschoolgids 2016-2017: artikel 6.9
 Hogeschoolgids 2016-2017: Bijlage Reglement Studieadvies en Afwijzing
 OER: artikel 10.1.3.q.

Uitspraak : ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW schrijft voor dat een BNSA slechts kan worden gegeven indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. De Hogeschool Rotterdam heeft, wat betreft de bacheloropleiding Commerciële Economie: Global Marketing en Sales, aan dit ongeschiktheids criterium invulling gegeven door de studienorm op 60 studiepunten vast te stellen.

Het College stelt voorop dat wanneer een opleiding de studienorm op 60 studiepunten heeft vastgesteld en een student niet aan die norm voldoet, bijvoorbeeld doordat hij 59 studiepunten heeft behaald, en voorts niet van persoonlijke omstandigheden is gebleken, dit niet noodzakelijkerwijs tot het oordeel leidt dat de student niet geschikt voor de opleiding moet worden geacht. In dit geval is het College evenwel van oordeel dat de Hogeschool Rotterdam, gelet op de voorzieningen die de instelling voor deze opleiding in de OER heeft getroffen en de wijze waarop zij het onderwijs heeft ingericht, zich op het standpunt mag stellen dat een student niet geschikt is voor de opleiding indien deze in het eerste jaar van zijn opleiding niet 60 studiepunten weet te behalen. Het College ziet dan ook geen grond voor het oordeel dat in dit geval de studienorm van 60 studiepunten zich niet verdraagt met artikel 7.8b, derde lid, van de WHW. Daartoe overweegt het College dat binnen de opleiding Commerciële Economie: Global Marketing en Sales de student niet alleen een aantal herkansingen wordt geboden, maar dat het de student voorts is toegestaan om onvoldoende resultaten te compenseren met voldoende resultaten. Binnen de opleiding zijn de cursussen uit de propedeuse ondergebracht in drie onderdelen:

- een zogeheten kennislijn, bestaande uit twaalf cursussen,
- een zogeheten praktijklijn, bestaande uit drie projecten, en
- een zogeheten studentlijn, bestaande uit onder meer een stage, studieloopbaan-coaching en ondersteunend onderwijs.

Voor de kennislijn geldt dat de student voor de twaalf cursussen een gewogen gemiddelde dient te behalen van minimaal een 6,0. Binnen de kennislijn heeft de student ingevolge artikel 10.1.3.q. van de OER drie herkansingen. Daarnaast mag een student binnen de kennislijn maximaal drie onvoldoendes (tussen de 4,0 en 5,4) halen. Aldus zijn toetsen voor dit onderdeel onderling compenseerbaar. Voor de praktijklijn geldt eveneens dat de student een gewogen gemiddelde van minimaal een 6,0 dient te behalen. Weliswaar zijn er bij dit onderdeel geen herkansingen mogelijk, maar ook voor dit onderdeel geldt dat de toetsen onderling compenseerbaar zijn. Ook voor het onderdeel studentlijn geldt dat de student een gewogen gemiddelde van minimaal een 6,0 dient te behalen. Ook hier zijn de

cijfers voor de stage, de studieloopbaancoaching en het ondersteunend onderwijs onderling compenseerbaar. Daarnaast worden voor het ondersteunend onderwijs aan de student vier toetskansen geboden. Voorts is van belang dat in de OER een hardheidsclausule is opgenomen.

In het geval van appellant is niet in geschil dat hij het eerste jaar 52 studiepunten heeft behaald, waarvan vier door compensatie, en aldus niet aan de studienorm heeft voldaan. Voorts heeft appellant zijn persoonlijke omstandigheden niet tijdig bij de studentendecaan gemeld. Het CBE heeft overwogen dat nu appellant deze omstandigheden niet tijdig bij de studentendecaan heeft gemeld, appellant de studentendecaan de mogelijkheid heeft ontnomen hem te monitoren, te begeleiden en te adviseren, waardoor thans niet meer kan worden vastgesteld of een causaal verband bestaat tussen de persoonlijke omstandigheden en het niet behalen van de norm. Volgens het CBE dient dit voor risico van appellant te komen. Het College is van oordeel dat het CBE dit standpunt terecht heeft ingenomen. Over het verbod op willekeur overweegt het College dat appellant niet inzichtelijk heeft gemaakt dat andere studenten met minder studiepunten wel zijn doorgelaten naar het tweede studiejaar, zodat zijn stelling dat de Hogeschool Rotterdam in strijd met dit verbod heeft gehandeld reeds hierom niet kan slagen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam, (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 30 augustus 2017 heeft de Directie van het Instituut voor Commercieel Management aan appellant een bindend negatief studieadvies (hierna: BNSA) gegeven voor de door hem gevolgde bacheloropleiding Commerciële Economie: Global Marketing en Sales.

Bij beslissing van 6 oktober 2017 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep bij het College ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 maart 2018, waar appellant, bijgestaan door mr. M. Shabaan, advocaat te Rotterdam en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J.A. Noordegraaf, secretaris van verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 6.9, eerste lid, van de Hogeschoolgids 2016-2017 wordt aan elke student aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van elke bacheloropleiding, voltijds, deeltijds en duaal, een advies uitgebracht over de voortzetting van de studie binnen of buiten de opleiding. Dit advies wordt uitgebracht door de instituutsdirecteur volgens het 'Reglement Studietoelagen en Afwijzing'.

Ingevolge het tweede lid kan aan het studietoelagen door de Instituutsdirecteur een afwijzing worden verbonden overeenkomstig de regels die zijn opgenomen in de bijlage Reglement Studietoelagen en Afwijzing. Tot afwijzing wordt overgegaan indien de student de propedeutische fase nog niet heeft voltooid en, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht moet worden voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die zijn opgenomen in de onderwijs- en examenregeling.

Ingevolge het zesde lid wijken de volgende opleidingen af van de vastgestelde BSA-norm van 48 studiepunten. Het gaat hierbij om de opleidingen Small Business en Retail Management (COM), Commerciële Economie (COM) en Industrieel Product Ontwerpen (EAS). In artikel 1.2, gelezen in samenhang met art. 1.4 van het Reglement studietoelagen en afwijzing bedraagt de studietoelagen norm 60 studiepunten voor de opleiding van appellant.

Ingevolge artikel 10.1.3.q. van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: OER) heeft een student zijn propedeutische gehaald en wordt hij toegelaten tot het tweede jaar van de opleiding als hij:

- voor elk van de drie onderdelen van het propedeutisch programma minimaal een gewogen gemiddelde van 6,0 als eindresultaat heeft behaald; en
- voor alle cursussen een resultaat van 4,0 of hoger heeft behaald; en
- voor de cursussen binnen de kennislijn niet meer dan drie onvoldoendes ($\geq 4,0$ en $\leq 5,4$) heeft behaald.

Voldoet de student niet aan deze criteria, dan wordt hem uiterlijk op 31 augustus een negatief bindend studietoelagen gegeven en kan hij de studie niet voortzetten.

2.2. Appellant is per 1 september 2016 begonnen met de opleiding Commerciële Economie: Global Marketing en Sales aan de Hogeschool Rotterdam. Bij beslissing van 30 augustus 2017 heeft de Directie van het Instituut voor Commercieel Management aan appellant een BNSA verstrekt. Aan het BNSA is ten grondslag gelegd dat appellant aan het einde van het eerste studiejaar 52 studiepunten heeft behaald en daarmee niet heeft voldaan aan de studienorm van 60 studiepunten. Bij het vaststellen van het BNSA waren er geen persoonlijke omstandigheden bekend die van doorslaggevende invloed zijn geweest voor het niet voldoen aan de studienorm, aldus het CBE.

2.3. Het CBE heeft in administratief beroep de beslissing van de Directie gehandhaafd. Het CBE heeft daartoe overwogen dat vaststaat dat appellant niet aan de studienorm van 60 studiepunten heeft voldaan en dat appellant geen persoonlijke omstandigheden naar voren heeft gebracht die het niet voldoen aan de studienorm kunnen rechtvaardigen.

2.4. Appellant kan zich niet verenigen met de beslissing van het CBE. Hij betoogt dat de nominale norm die de Hogeschool Rotterdam hanteert in strijd is met artikel 7.8b, derde lid, van de WHW. Hij voert daartoe aan dat deze norm vereist dat de student in het eerste studiejaar alle vakken dient te behalen. Gelet op het doel en de strekking van deze norm, te weten dat studenten het tweede studiejaar zonder achterstand beginnen, verdraagt deze zich niet met de wettelijke eis dat een BNSA alleen kan worden gegeven als een student ongeschikt is voor de opleiding. Nu hij 52 van de 60 studiepunten heeft behaald, en aldus een kleine achterstand heeft opgelopen, kan niet worden gezegd dat hij ongeschikt is voor de opleiding, aldus appellant.

Appellant betoogt voorts dat ten onrechte geen rekening is gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Hij voert daartoe aan dat hij zijn persoonlijke omstandigheden met zijn SLB-coach heeft gedeeld. Die omstandigheden betroffen onder meer de zorg voor zijn moeder, een sterfgeval in de familie, de afwezigheid van zijn vader en relatieproblemen.

Appellant betoogt ten slotte dat de Hogeschool Rotterdam in strijd heeft gehandeld met het verbod op willekeur, omdat andere studenten met minder studiepunten wel zijn toegelaten naar het tweede studiejaar.

2.4.1. Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW schrijft voor dat een BNSA slechts kan worden gegeven indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. De Hogeschool Rotterdam heeft, wat betreft de bacheloropleiding Commerciële Economie: Global

Marketing en Sales, aan dit ongeschiktheids criterium invulling gegeven door de studienorm op 60 studiepunten vast te stellen.

Het College stelt voorop dat wanneer een opleiding de studienorm op 60 studiepunten heeft vastgesteld en een student niet aan die norm voldoet, bijvoorbeeld doordat hij 59 studiepunten heeft behaald, en voorts niet van persoonlijke omstandigheden is gebleken, dit niet noodzakelijkerwijs tot het oordeel leidt dat de student niet geschikt voor de opleiding moet worden geacht.

In dit geval is het College evenwel van oordeel dat de Hogeschool Rotterdam, gelet op de voorzieningen die de instelling voor deze opleiding in de OER heeft getroffen en de wijze waarop zij het onderwijs heeft ingericht, zich op het standpunt mag stellen dat een student niet geschikt is voor de opleiding indien deze in het eerste jaar van zijn opleiding niet 60 studiepunten weet te behalen. Het College ziet dan ook geen grond voor het oordeel dat in dit geval de studienorm van 60 studiepunten zich niet verdraagt met artikel 7.8b, derde lid, van de WHW. Daartoe overweegt het College dat binnen de opleiding Commerciële Economie: Global Marketing en Sales de student niet alleen een aantal herkansingen wordt geboden, maar dat het de student voorts is toegestaan om onvoldoende resultaten te compenseren met voldoende resultaten. Binnen de opleiding zijn de cursussen uit de propedeuse ondergebracht in drie onderdelen:

- een zogeheten kennislijn, bestaande uit twaalf cursussen,
- een zogeheten praktijklijn, bestaande uit drie projecten, en
- een zogeheten studentlijn, bestaande uit onder meer een stage, studieloopbaancoaching en ondersteunend onderwijs.

Voor de kennislijn geldt dat de student voor de twaalf cursussen een gewogen gemiddelde dient te behalen van minimaal een 6,0. Binnen de kennislijn heeft de student ingevolge artikel 10.1.3.q. van de OER drie herkansingen. Daarnaast mag een student binnen de kennislijn maximaal drie onvoldoendes (tussen de 4,0 en 5,4) halen. Aldus zijn toetsen voor dit onderdeel onderling compenseerbaar. Voor de praktijklijn geldt eveneens dat de student een gewogen gemiddelde van minimaal een 6,0 dient te behalen. Weliswaar zijn er bij dit onderdeel geen herkansingen mogelijk, maar ook voor dit onderdeel geldt dat de toetsen onderling compenseerbaar zijn. Ook voor het onderdeel studentlijn geldt dat de student een gewogen gemiddelde van minimaal een 6,0 dient te behalen. Ook hier zijn de cijfers voor de stage, de studieloopbaancoaching en het ondersteunend onderwijs onderling compenseerbaar. Daarnaast worden voor het ondersteunend onderwijs aan de student vier toetskansen geboden. Voorts is van belang dat in de OER een hardheidsclausule is opgenomen.

In het geval van appellant is niet in geschil dat hij het eerste jaar 52 studiepunten heeft behaald, waarvan vier door compensatie, en aldus niet aan de studienorm heeft voldaan. Voorts heeft appellant zijn persoonlijke omstandigheden niet tijdig bij de studentendecaan gemeld. Het CBE heeft overwogen dat nu appellant deze omstandigheden niet tijdig bij de studentendecaan heeft gemeld, appellant de studentendecaan de mogelijkheid heeft ontnomen hem te monitoren, te begeleiden en te adviseren, waardoor thans niet meer kan worden vastgesteld of een causaal verband bestaat tussen de persoonlijke omstandigheden en het niet behalen van de norm. Volgens het CBE dient dit voor risico van appellant te komen. Het College is van oordeel dat het CBE dit standpunt terecht heeft ingenomen. Over het verbod op willekeur overweegt het College dat appellant niet inzichtelijk heeft gemaakt dat andere studenten met minder studiepunten wel zijn doorgelaten naar het tweede studiejaar, zodat zijn stelling dat de Hogeschool Rotterdam in strijd met dit verbod heeft gehandeld reeds hierom niet kan slagen.

De conclusie is dat het CBE de beslissing van de Directie om appellant een BNSA te geven terecht heeft gehandhaafd.

Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.A.W. Scholten-Hinloopen, voorzitter, en mr. N. Verheij en mr. J.D. Streefkerk, leden, in tegenwoordigheid van mr. Y. Soffner, als secretaris.